

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada i Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Òscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simón,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Mestalla blau-grana

Una idea fortament estesa entre els afeccionats al futbol del Principat és que al País Valencià hi ha una notable hostilitat respecte al Futbol Club Barcelona. Alguns exemples del passat han fonamentat aquesta sensació, fins al punt que ha esdevingut una veritat tan indiscutible com allunyada de qualsevol comprovació.

Per això –i amb la perspectiva de la final de la Copa del Rei que es jugarà a Mestalla– EL TEMPS ha volgut fer una enquesta significativa entre un centenar de presidents de penyes valencianistes. Els resultats són aclaparadors i decanten la balança a favor del Barça, contràriament a allò que hom pugui creure més amunt de la Sènia. Això no vol dir que aquest sentiment de simpatia exclouï una rivalitat evident entre dos equips, Barça i València, que habitualment es troben al capdamunt de la classificació de la lliga i a les competicions europees. Però demostra que alguns clixés són falsos o passats de moda.

Una altra realitat és que aquests darrers anys ha crescut notablement l'hostilitat contra el Reial Madrid entre l'afecció valencianista. Algunes decisions poc respectuoses envers el club i un sentiment de superioritat que no s'explica pels resultats han afectat la imatge de l'equip madrileny, que s'ha erosionat d'una manera evident. El resultat és que la final de Mestalla serà compartida per les dues afeccions visitants però, en el cas del públic local, el decantament blau-grana serà perceptible des de bon començament.

Tot plegat és futbol i només futbol. Però descriu un clima de desglaç que s'ha anat afermant progressivament en les relacions entre dos territoris que comparteixen història, llengua i cultura. Principat i País Valencià tenen interessos comuns que sempre acabaran imposant-se, per bé que, sovint, des de Madrid es prenguin decisions incomprensibles i perjudicials per a l'economia d'això que s'anomena Arc Mediterrani.

En definitiva, aquest partit de futbol pot servir per a aportar càrrega simbòlica a un redreçament que com més va més evident és entre les dues peces més grans d'allò que va ser una esplèndida realitat medieval i que ara és un projecte de futur. Un projecte que –sota la fórmula política que lliurement decideixin els ciutadans– ha de preservar un llegat cultural que es manté viu i dinàmic i que s'ha sobreposat a un munt d'incomprensions interessades. Al capdavall –si volem parlar de futbol–, valencianisme i barcelonisme han estat menystinguts de la mateixa manera per un club d'antiga hegemonia, i això pesa prou per a orientar l'opinió de la graderia.

Als nostres lectors

La portada d'aquesta setmana és una mica com la redacció d'EL TEMPS, una barreja de barcelonisme i valencianisme (en el sentit futbolístic) que conviuen amb esportivitat i sense conflicte. Per això hem volgut comprovar si aquest ambient es correspon amb allò que es viu al conjunt de l'afecció valenciana. Víctor Maceda ha fet la feina del camp, que presenta una preferència multitudinària per una victòria del FC Barcelona a la final de la Copa del Rei, a Mestalla. La dada pot sorprendre, especialment al Principat, però es correspon perfectament amb el clima previ al partit. I en aquest número també volem cridar l'atenció sobre les diverses combinacions que han conformat les nombroses candidatures sobiranistes a l'hora d'encarar les eleccions municipals.

Salvador Cot